

Paweł Valde-Nowak, Anna Muzyczuk, Jerzy Kopacz

Miejsce Piastowe, woj. krośnieńskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 18, 102

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykopy o łącznej powierzchni 126 m³ założono w południowej i wschodniej części cmentarzyska. Odkryto dalszych 13 grobów, wśród których jeden był symboliczny. Najprawdopodobniej w części południowej osiągnięto skraj obiektu, gdyż na znacznej powierzchni nie zaobserwowano pochówków. Od strony wschodniej stwierdzono kolejne skupienie bardzo blisko siebie leżących grobów, oddzielonych pustym pasem szerokości 2,5 m od badanego wcześniej zasadniczego zgrupowania pochówków.

Zarejestrowano 5 grobów zawierających kompletne szkielety ośeszków i niemowląt /wczesny infans I/, w tym jeden podwójny. Pozostałe groby to pochówki osobników dorosłych, z których jedynie obiekt nr 80 zawierał szczątki zmarłej złożonej do grobu najprawdopodobniej w całości. W ostatniej grupie najbardziej interesujące są obiekty: nr 81, zawierający jedynie kości klatki piersiowej ułożone w porządku anatomicznym i złożone przy niej kości stóp i lewej dłoni oraz nr 84. W jego wnętrzu stwierdzono wtórny wkop, zawierający spaloną górną połowę szkieletu, którego dolną część leżała w porządku anatomicznym w spągu obiektu.

Interesujące są obiekty 77 i 80 zawierające pochówki w skrzyniach lub kłódach złożone tak blisko siebie w odległości 5 cm/, że nie udało się zaobserwować, czy mamy do czynienia z grobem jednym czy dwoma niezależnymi. Przy pierwszym pochówku znaleziono małe naczynie w stylu grupy Ia Schindlera, grzebień typu I Thomas i brązową zapinkę kuszową z krótką sprężyną i karbowanym kablączkiem. Przy drugim złożony kubek z utraconym uchem, igłę brązową, grzebień i fibułę brązową AVI-2 z gładkim kablączkiem. W okolicy miednicy znaleziono zdobioną dwudzielną sprzączkę ze skuwką.

Najeфекtywniejsze wyposażenie zawierał wspomniany grób 84: trzy naczynia /w tym jedno leplone w ręku/ złożone w całości w spągu grobu. Fragmenty trzech naczyń wkopano ze spalonymi szczątkami a jedno /toczone na kole/ leżało bezpośrednio na dnie grobu, zapinkę brązową AVI-2 z długą martwą sprężyną, nieokreślone funkcjonalnie przedmioty srebrne /przybrania głowy?, zestaw szklanych i burztynowych paciorków, 3 przęśliki, fragmenty brązowej bransolety sztabkowej, srebrny wisłorek wiaderkowaty, zdobiony grzebień z poroża, fragment szklanego pucharika ze szlifowanymi owalami, duo innego naczynia szklanego, wisłorek z muszli cauri, igłę brązową oraz przepalone kamienie.

Warszawa ciałopalenia przykrywająca cmentarzysko dostarczyła dużej ilości przedmiotów szklanych i metalowych.

Badania będą kontynuowane.

MIĘJSCE PIASTOWE
woj. krośnieńskie
Stanowisko 4

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadził mgr Paweł Valde-Nowak oraz mgr Anna Muzyczuk i dr Jerzy Kopacz. Finansował ZAM IHKM PAN w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko jest położone w zachodniej części Kotliny Jastelsko-Krośnieńskiej, w sąsiedztwie północnej granicy Pogórza Bukowskiego. Zajmuje południowo-zachodnie, słabo nachylone zbocze niskiego cypla, głęboko wyniesionego w dolinę potoku Olszyny należącego do zlewni Wisłoka.

Przebadano powierzchnię 0,85 ara, odsłaniając wykopami sondażowymi stosunkowo znaczną część osady. Ustalono naleganie warstwy kulturowej o grubości do 25 cm i brak obiektów ziemnych. Wspomniana warstwa była w niewielkim tylko stopniu nasycona zabytkami ruchomymi /fragmenty ceramiki, polepa/.

Materiał zabytkowy to silnie rozdrobnione fragmenty ceramiki "grubej roboty", m. in. z listwą plastyczną oraz pojedynczy fragment ceramiki "słwej". Nie wykluczone, że część skorup odnosić należy do tzw. grupy tar-brzeskiej kultury lużyckiej /ceramika z domieszką czarnego łupku menilitowego/.

Badania nie będą kontynuowane.

MIENIANY, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 6

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadził zespół pod kierunkiem dr. Andrzeja Kokowskiego. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Osada grupy małopolskiej z młodszego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko zlokalizowano w trakcie badań AZP na północnym stoku doliny Rowu Kacapskiego. Zajmuje ono znaczne wyniesienie o ekspozycji okrężnej, zbudowane z czaroziemu na podłożu gliny. Wykop o pow. 12,3 m² pozwolił stwierdzić zniszczenie warstwy kulturowej do głębokości 60 cm i zupełne rozdrobnienie materiału zabytkowego w postaci ceramiki naczyńowej i kości zwierzęcych. Szansę zachowania mają jedynie bardzo głębokie obiekty.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.
Badania nie będą kontynuowane.